

حمله به پزشکان و بیمارستان‌ها؛ فروپاشی آخرین مرزهای انسانیت در ایران

در پی کشتار معترضان در شب‌های پنج‌شنبه ۱۸ و جمعه ۱۹ دی‌ماه ۱۴۰۴، جمهوری اسلامی مرحله‌ای تازه از سرکوب را آغاز کرده است؛ مرحله‌ای که این‌بار نه‌فقط معترضان، بلکه پزشکان، امدادگران و بیمارستان‌ها را به‌طور مستقیم هدف قرار داده است. این روند، نشان‌دهنده عبور آگاهانه حکومت از آخرین خطوط قرمز انسانی و حقوقی است.

بر اساس گزارش‌ها، گروهی از پزشکان و کادر درمان در شهرهای مختلف ایران به دلیل مداوای مجروحان اعتراضات بازداشت شده‌اند. سازمان بهداشت جهانی نیز در روز جمعه ۱۰ بهمن اعلام کرد که دست‌کم پنج پزشک بازداشت و ۵۰ امدادگر درمانی مجروح شده‌اند. این آمار، تنها بخشی از واقعیتی است که در سایه سانسور و تهدید پنهان مانده است.

هم‌زمان، شواهد متعددی نشان می‌دهد که نیروهای جمهوری اسلامی به‌طور مستقیم به بیمارستان‌ها به‌عنوان اماکن غیرنظامی حمله کرده‌اند. در دست‌کم دو مورد مستند، بیمارستان «خمینی» در ایلام و بیمارستان «سینا» در تهران مورد یورش نیروهای حکومتی قرار گرفته‌اند. گزارش‌ها حاکی از آن است که برخی مجروحان، نه‌تنها در خیابان‌ها، بلکه روی تخت‌های بیمارستان با شلیک گلوله به سر کشته شده‌اند؛ اقدامی که عملاً مفهوم «پناه درمانی» را از میان برده است.

بر اساس شهادت‌های منتشرشده، بسیاری از مجروحان به‌دلیل ترس از بازداشت یا دریافت «تیر خلاص»، از رفتن به بیمارستان خودداری کرده‌اند و با گلوله در بدن به خانه بازگشته‌اند. اکنون همان پزشکانی که با وجود این خطرات، به وظیفه انسانی و حرفه‌ای خود عمل کرده‌اند، به‌طور دسته‌جمعی بازداشت شده و حتی با خطر صدور حکم اعدام مواجه‌اند.

نام‌هایی چون دکتر متین مرادیان، دکتر آمنه سلیمانی، دکتر علیرضا گلچینی، دکتر خسرو مینایی، دکتر شمسی علیزاده تنها نمونه‌هایی از پزشکانی هستند که به‌دلیل نجات جان انسان‌ها، هدف سرکوب قرار گرفته‌اند.

بر اساس کنوانسیون‌های ژنو و اصول بنیادین حقوق بین‌الملل بشردوستانه، بیمارستان‌ها، مراکز درمانی و کادر پزشکی مصون از حمله و تعقیب هستند. هدف قرار دادن این اماکن و مجازات پزشکان به‌دلیل انجام وظیفه درمانی، می‌تواند مصداق روشن جنایت علیه بشریت باشد؛ به‌ویژه زمانی که این اقدامات در چارچوب یک سرکوب گسترده، سازمان‌یافته و دولتی علیه غیرنظامیان انجام می‌شود.

در این نقطه، سکوت جامعه جهانی، نهادهای حقوق بشری و دولت‌های دموکراتیک، بی‌طرفی نیست؛ بلکه مشارکت غیرمستقیم در تداوم جنایت است. حمله به بیمارستان‌ها و اعدام پزشکان، خط قرمزی است که عبور از آن، نیازمند پاسخ فوری، قاطع و عملی بین‌المللی است.

پزشکان را آزاد کنید.

این جنایت را متوقف کنید.

جهان باید اکنون واکنش نشان دهد.